

relse, skulde man see at lade Concessionen efter det andet Lovforslag umiddelbart derefter træde i Kraft. For at jeg skal kunne give min Stemme dertil, maa der foregaae adskillige Forandringer med Hensyn til dette andet Forslag. Jeg vil ikke være med til at give en Rentegaranti for en saadan Jernbane. Jeg har tidligere været af den Mening, at man burde gjøre dette paa Grund af, at vi have seet saa mange Jernbaner anlagte for Statens Regning; men efterat der har foreligget et Tilbud som det, der indholdes i det foreliggende Forslag, kan jeg ikke see, at det er forsvarligt at indbringe en Rentegaranti. Man kan være overbevist om, at, naar der i det Hele er noget Fornuftigt i dette Forslag, da kommer der nok den Tid, da der vil træde Andre til, som ville udføre Projectet, og jeg seer derfor ikke, at vi skulde have saa stor Hast med at udføre denne Sag, at vi ikke skulde kunne afvente denne Tid, naar vi ikke kunne opnaae det hurtigere uden gjennem en betydelig Rentegaranti for Staten. Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg skulde tillade mig. Da der ikke er bleven reist nogen egentlig Opposition, saa er der jo ingen Anledning til at opholde det ærede Thing længere med Bemærkninger, der gaae ud paa at anbefale Forslaget.

Fønger: Jeg vil tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke troer, det vilde være hensigtsmæssigt at følge den Bet, der blev anvist af det ærede Medlem for Kjöbenhavn's 8de Valgkreds (C. B. Rimestad), nemlig at gaae let hen over denne Sag. Jeg troer, at den af Regjeringen fulgte Fremgangsmaade er rigtig, og jeg har aldeles ingen Indvendinger at gjøre imod denne Bet eller imod, at Lovforslaget er forelagt af Ministeriet paa den Maade, skeet er, men jeg troer paa den anden Side, at der er adskillige Grunde, som bør tilskynde Rigsdagen til at tage Sagen under Overveielse, før man kan komme til at see, hvorvidt man med god Samvittighed tør give sit Samtykke til Loven. Jeg maa tilføie, at jeg for mit Vedkommende er stemt for at sige Ja til den, men da man ikke godt kan see dybere ind i en saadan Sag ved dens 1ste Behandling, ønsker jeg, at den maa blive tagen

under nærmere Overveielse. Grunden hertil er navnlig den, at jeg ikke er ganske enig med de ærede Talere, der have taget Sagen paa den Maade, som f. Ex. det ærede Medlem, jeg nys nævnte. Der er sagt: Her foreligger et Tilbud, og det er et godt Tilbud; vi risikere ikke det Mindste ved at modtage det, og hvorfor skulde vi da ikke gjøre det? Denne Sætning vilde være rigtig, dersom vi her stode ligeoverfor et allerede stiftet og med tilbørlige Fonds forsynet Selskab; i saa Fald vilde de ærede Medlemmer have fuldkommen Ret, men jeg vil bede lagt Mærke til, at saaledes er Stillingen ingenslunde. Her er kun Haab om, at Selskabet vil kunne blive stiftet, og i denne Anledning er det, at der kan reise sig Tvivl om, hvorvidt det er sandsynligt, at Saadant vil stee paa Basis af den foreliggende Concession. Jeg har nogle Betragtninger i saa Henseende at fremsætte, som hidtil ikke have været gjorte gjældende. Naar man nutildags, og navnlig i England, søger Concession paa Anlæg af Jernbaner, er det ingenslunde altid med den samme Tanke for Die, at dette stee. En Deel Concessioner gives til virkelige Entreprenører og Speculanter, som virkelig have til Hensigt at ville udføre det Foretagende, hvorom der er Tale. De have undersøgt det; de have, støttet paa deres Beregninger, faaet den Idee om det, at det vil betale sig at lade det udføre, og derfor søge de Concession herpaa. Ved Siden deraf er der imidlertid ogsaa en ikke ganske ringe Deel af de Foretagender, hvorpaa der nu søges Concession, som ikke have denne Character, og hvorved man kun tilsigter at frembringe saa Meget af et Skin af, at det virkelig er et reallabelt Foretagende, som man kan skaffe tilveie, for derpaa at bringe Sagen paa Markedet — navnlig i England gjøres der mange Speculationer i de Actier, der udstedes i et saadant Foretagende — og at skaffe sig selv Avance, idet man derved lader det gaae ud for det Første over dem, der ere godtroende nok til at kjøbe slige Actier, og dernæst over det Land, hvor man har søgt Concessionen. Vi maae nemlig vel erindre, at det ingenslunde er ligegyldigt for et Land, der giver en saadan Concession, om man, navnlig paa Steder, hvor man ofte maa søge hen for at faae Penge til